

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3254/2020. (VII. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 815. § (1) bekezdése és a Kúria Bfv. III.967/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Litresits András ügyvéd) útján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjaira, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. és 27. §-ára hivatkozva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és abban kérte egyrészt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 815. § (1) bekezdése, másrészt a Kúria Bfv. III.967/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó a támadott jogszabályi rendelkezés és bírósági határozat alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései megsértése miatt tartotta megállapíthatónak.
- [2] Kifejtette az indítványozó, hogy a kifogásolt végzésben a Kúria az indítványozó pótmagánvádlóként előterjesztett felülvizsgálati indítványát a Be. 815. § (1) bekezdése alapján elutasította. A Be. 815. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a pótmagánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő. Az indítványozó szerint a Be. egyéb rendelkezései – különösen a Be. 788. § (1) bekezdése és 802. §-a – alapján aggályos, hogy a törvény megfosztja a pótmagánvádlót a jogorvoslat ezen formájától. Az indítványozó álláspontja az, hogy a Be. támadott szabálya szükségtelen és aránytalan különbségtételen alapul. Nem adható ugyanis észszerű magyarázat arra, hogy a minden esetben jogi képviselővel eljáró és főszabály szerint az ügyész jogosítványait gyakorló pótmagánvádló a felülvizsgálati indítvány előterjesztésére miért nem jogosult. Az indítványozó ezért úgy vélte, hogy a Be. 815. § (1) bekezdése ellentétben áll az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdéséből fakadó követelményekkel, mivel olyan megkülönböztetést rögzít, amely kizárólag a pótmagánvádlói minőség – mint egyéb helyzet – szerinti különbségtételen alapul.
- [3] Az indítványozó mint pótmagánvádló részvételével folyt eljárásban – a Be. 815. § (1) bekezdése alkalmazása következtében – továbbá a bíróság kifogásolt végzése is az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésén alapuló, egyéb helyzet szerinti különbségtételt valósított meg. Ezen felül az indítványozó szerint azzal a következménnyel járt, hogy az eljárásban nem gyakorolhatta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében elismert tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogait.
- [4] Alkotmányjogi panaszát az indítványozó utóbb kiegészítette. Kifejtette, hogy a pótmagánvádlót érintő megkülönböztetést az Alaptörvény 29. cikkével is ellentétesnek tekinti. Ezen felül rámutatott, hogy a részvételével zajlott büntetőeljárásban a bíróságnak – amennyiben az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéséből fakadó követelményeknek megfelelő eljárást tanúsított volna – fel kellett volna ismernie a Be. 815. § (1) bekezdés alaptörvény-ellenességét, és bírói kezdeményezéssel az Alkotmánybírósághoz kellett volna fordulnia.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz befogadható-e, vagyis megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [6] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [7] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerint az indítványnak indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [8] Az Alkotmánybíróság szerint ezen törvényi követelmények megfelelő, alkotmányjogilag értékelhető indokolást az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek

a sérelmét állító indítványi elemekkel összefüggésben – sem az Abtv. 26. §-ára alapított, sem pedig az Abtv. 27. §-ára alapított kifogásai keretében – egyáltalán nem adott elő. Az indítvány ezen hiányossága az adott indítványi elemek vonatkozásában akadályát képezte az érdemi vizsgálatnak.

- [9] Megállapította továbbá az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének a sérelmét állító indítványi elemmel kapcsolatos érvelés is alkalmatlan arra, hogy az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatának kiindulópontjául szolgáljon. Kifejtette ugyan az indítványozó azon álláspontját, hogy a Be. 815. § (1) bekezdése kizárólag a pótmagánvádlói minőség – mint egyéb helyzet – szerinti különbségtételen alapul, amely szerinte szükségtelen és aránytalan, továbbá nem adható észszerű magyarázat arra, hogy a jogalkotó miért nem jogosította fel a pótmagánvádlót felülvizsgálati indítvány előterjesztésére. Nem fejtette ki ugyanakkor az indítványozó, hogy a pótmagánvádlót az eljárás mely egyéb alanyaival tartja egy csoportba tartozónak, más alanyokkal összevetve a különbség miért csak a pótmagánvádlói minőségből fakad, és ebből következően azt sem, hogy a különbségtételt miért tekinti észszerűtlennek, egyúttal az Alaptörvény XV. cikkével ellentétesnek. Ezért az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítványozónak az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésére alapított kifogásai sem tartalmaznak alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés és bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [10] 3. Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 66. § (3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2020. június 9.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1923/2019.

